# İslâmiyet cihanşümuldur

**Y. Başaran: “Günümüz Türkiye’sinin Dârü’l-İslâm ve Dârü’l-harp açısından konumu nedir? Bir arkadaşım, günümüzde banka faizlerinin faiz olmadığını, ‘fazlalık’ olduğunu böylece gönül rahatlığıyla faiz tarif ettiğimiz bu ‘fazlalığı’ ailesi ile birlikte kullanabileceğini, bunun haram olmadığını ileri sürmektedir. Konuyu açıklarsanız çok memnun olurum.”**

İslâmiyet cihanşümuldur. Dinimiz bir yeryüzü dînidir. Bölgesel veya mahallî bir din değildir. Hükümleri evrenseldir; emirleri her yerde geçerlidir. İbâdetleri her mekânda yapılır; haramları her ülkede haram; helâlleri her memlekette helâldir.

Dârü’l-harp ve dârü’l-İslâm kavramları ilk defa müçtehid imamlar döneminde hukûkî birer terim olarak ortaya çıkmış ve hukûkî düzenlemeler için kullanılmıştır. Dârü’l-İslâm, ahâlisi Müslüman olan ve Müslümanların hâkim oldukları yerlere; dârü’l-harp de İslâm hâkimiyeti altında bulunmayan, gayr-i Müslimlerin yaşadığı bölgelere denmiştir.

Ülkemizde beş vakit ezanlar okunuyor. Ahali hemen her meselesinde İslâm inançlarını hakem kılıyor. Bir takım sıkıntılar yok değil. Fakat eşyanın tabiatı böyle değil mi? Dünya imtihan dünyası değil mi? Tarihte de bir çok sıkıntıların yaşandığı dönemler olmuş. Sıkıntısız İslâm ülkesi neredeyse olmamış. Kimi zaman alabildiğine keyfî uygulamalar sürüp gitmiş. İmam-ı Azam Ebû Hanife hapiste can vermiş. Ahmed bin Hanbel ömrünün çoğunu hapislerde geçirmiş. Ama hiç birisi dönüp de ülkesine darü’l-harp dememiş. Bu çerçevede ülkemiz elbette darü’l-İslâm’dır. Bir takım sıkıntıların yaşanıyor olması ülkemizin bu konumunu değiştirmez.

Diğer yandan, dârü’l-harp ve dârü’l-İslâm kavramlarının, günümüz Müslümanının pratik hayatını ilgilendirir tek bir meselesi yoktur. Yani bir Müslümanın İslâmın emirlerini uygulama, haramlarından kaçınma ve helâllerini tercih etme konusundaki yükümlülüğü Mekke’de veya Medîne’de ne ise, Türkiye’de de odur; Türkiye’de ne ise

ABD’de, İngiltere’de, Almanya’da, Avustralya’da ve sâir gayr-i Müslim memleketlerde de odur!

ABD’nin, İngiltere’nin, Almanya’nın veya Avustralya’nın dârü’l-harp oluşu; bu ülkelerde yaşayan Müslümanların “dînî yükümlülük hayatlarına” ne ruhsat olarak, ne azîmet olarak, ne takvâ olarak, ne haramları helâl kılıcı, ne de helâlleri haram kılıcı hiçbir pratik sonuç doğurmaz. Beş vakit namazdan, Cuma ve Bayram namazlarına, zekâta, oruca ve hacca kadar bütün vecîbeler her memlekette diğer sıhhat şartları oluştuğunda geçerli olduğu gibi; içkiden zinâya, domuz etinden fâize, kumardan adam öldürmeye bütün haramlar da her ülkede istisnâsız haramdır.

Dârü’l-harpte fâizin câiz olduğu iddiâlarının sahipleri eğer bir tezgâh peşinde değillerse, en mâsum şekliyle Müslümanları yanlışa sürüklemektedirler. Çünkü fâizi haram kılan Kur’ân’dır ve Kur’ân’ın nehyi mutlaktır, umûmîdir, her Müslüman’ı, her hâli, her yeri ve her ülkeyi kapsar. Kur’ân hiç bir zümreyi bu nehyin dışında tutmadığı gibi, dârü’l-harpte bulunan Müslüman’ları her hangi bir dînî nehiyden istisnâ tutucu sahih bir haber ve hadis de gelmemiştir.

Hanefîlerden İmam-ı Ebû Yûsuf da dahil Şâfî, Mâlikî ve Hanbelî ulemâsına göre haram her yerde haramdır. Müslüman her yerde kendi dîninin îcaplarına uymak ve haramlarına ve helâllerine riâyet etmek zorundadır.